

ESPIGOLANT...

Em refereixo al parc infantil de Sta. Eulàlia que està situat, junt amb la seva plaça, davant mateix de l'Ajuntament.

Em plau contemplar-lo des del nostre menjador o bé de la balconada i em vénen a la memòria alguns comentaris no exempts de raó.

El seu estat actual no és per fer-ne grans elogis. Creient interpretar bé l'opinió pública, pregunto: Com és possible que havent-hi terreny per engrandir-lo, no es fa? La part abandonada a mercè del primer utilitari que es presenti per aparcar és tant o més gran que el propi parc. A més, les herbes, runes i esbarzers acampen com en casa pròpia convertint aquest «mini» parc, que de si seria una joia, en un lloc semi abandonat pel seu descuit i oblit.

I és una llàstima que sigui i estigui en estat tan lamentable quan està tan ben situat ara actualment i també cara al futur!

Ja l'estiu passat vaig observar que aquest lloc tan plaçenter era ben freqüentat per tots els públics, sobretot per la mainada.

La visita obligada a l'Ajuntament, farmàcia, merceria, perruqueria o bé a la telefònica feia que els infants passessin estones ben agradables en els diferents gronxadors que hi han instal·lats mentre els seus familiars complien amb els encàrrecs, i altres persones, encara que fos de pas, fruien d'un breu descans o d'un ventitjol suau bo i asseguts en els pocs bancs que en ell hi han.

El dia que quedi enllestida la voreta de la plaça adjunta, s'engrandeixi el parc infantil i quedi del tot arranjat i polit, millorarà la perspectiva del seu conjunt i la de tot el veïnat i una vegada més, amb raó sobrada, Santa Eulàlia de Ronsana farà honor al seu qualificatiu de «Zona Residencial».

M. T

I AQUI, QUAN ?

Sovint se sent parlar d'eleccions. Generalment, però, de les de fora, perquè aquí ens les hem de mirar sempre de lluny, en el temps i en l'espai.

Les eleccions és el procés mitjançant el qual els ciutadans expressen llur voluntat en algun o en la totalitat dels aspectes del govern de la nació o de l'estat. Són, doncs, una possibilitat de decisió i un element de participació pública en la vida política.

Dir que hem elegit algú o alguna cosa significa que, d'entre diverses persones o coses, hem triat la que més ens ha agradat o ens ha fet més gràcia; d'altra banda, també, dir que alguna persona o alguna cosa ha sortit elegida, vol dir que, d'unes quantes persones o coses sotmeses a elecció, n'hi ha hagut una que l'ha triat més gent que a les altres.

En les eleccions polítiques, en teoria, també s'elegeix entre una o una altra política, en la persona dels seus constructors o dels seus representants. De polítiques n'hi ha de diverses menes, però totes elles es poden reduir a un esquema segons dues grans divisions: les dretes i les esquerres.

Darrerament la premsa i els demés mitjants informatius han parlat molt d'unes eleccions que van tenir lloc a Xile i a França (1). En elles ha quedat bastant clara la diferenciació entre dretes i esquerres: a Xile trobem un govern constituït per una majoria de gent d'esquerres; l'Assemblea francesa està formada per elements majoritàriament de dretes. I tots s'han quedat allà mateix: els uns continuen essent d'esquerres i els altres continuen essent de dretes. Però en tots dos casos ha estat el poble qui ha decidit.

Aquí, generalment, no tenim aquest tipus d'embolics perquè no se'ns dona massa possibilitats de participar més o menys activament en la direcció dels nostres propis destins.

Aquesta situació, tanmateix ho crec així, ens hauria de fer reflexionar una mica.

M. E.

(1) Per ampliar informació sobre el tema de les eleccions a Xile i a França, podeu veure la revista «Triunfo» de 3-111-73.

Jo et saludo, Santa Eulàlia de Ronsana

Un diumenge qualsevol. Una riuada de cotxes enfilava la carretera per a esbargir-se al camp, a la muntanya o simplement fruir d'unes hores de repòs a l'aixopluc de la torra.

La meua muller i jo, acompanyats per un matrimoni, vertaders amics i veïns, ens dirigíem a la «CAMPI-NYA». Des d'allí, el poble de Santa Eulàlia se'ns mostrava atraient, invitant-nos a visitar-lo. Els meus pensaments anaven encaminats a trobar un lloc fora ciutat on, en ésser jubilat, pogués gaudir de la bellesa del camp i sortir de l'enclaustrament de la ciutat. Ambdues parelles accediren a visitar el poble ja que, segons ens contaren, hi havia una torreta en venda.

Cap ací anàrem. La torreta ja era venuda i pels voltants res no em cridà l'atenció. Retornàrem a Barcelona i res no em tornà a recordar Santa Eulàlia.

Passaren dos anys; l'amistat entre els meus amics es feia indestructible; moltes vegades en llur companyia passàvem dies en la «campinya» sense posar interès en visitar el poble. Un dia primaveral normal i festiu, vàrem tenir de visitar-lo. Davant nostre, s'aixecava un bloc d'estatges. Els meus ulls quedaren sorpresos de com resplendia aquell edifici banyat pel Sol i envoltat des del sud-est al nord-est per un paisatge harmoniós, lluminós i en una policromia de colors on la vista no es cansava d'admirar. Havia descobert Santa Eulàlia de Ronsana!, i havia descobert el que cercava.

Ha transcorregut prop d'un any. De dia a dia he assimilat el poble, m'he entregat a ell; m'he vinculat als seus veïns, tots formen una col·lectivitat en família, ja que la conversa és amistosa, franca i senzilla. He viscut 65 anys a Barcelona; quan la deixo, tinc la sensació que m'allibero d'ella.

Quan estic en el poble, em sento arrelat a ell; és que estimo Santa Eulàlia i més l'estimaré tal com el vagi coneixent. Quan des dels afores del poble contemplo aquest, des de qual-sevol angle, m'enciso. Les seves blanques cases, els boscos que l'envolten, el seu clima, l'aire, el Sol, els seus ocells, el riu Tenas, tot respira poesia. I quant més embriagat estic pel seu encís, medito; una ombra de tristesa m'envaeix! Recordo la ciutat en la seva constant expansió. Al seu redós ja no hi ha camp ni paisatge; com un monstre va estenent els seus tentacles destruint la naturalesa. Si un dia arriba fins el poble, què serà d'ell? L'home arrasarà el bosc, destruirà el camp, convertint-lo en blocs de ciment i asfalt, i al poble en un suburbi de la ciutat.

Jo ja no hi seré; els meus ulls no podran plorar per Santa Eulàlia de Ronsana.

EDUARD CONDIS

- PINTOR INDUSTRIAL
- COLOCACION DE PAPELES PINTADOS
- ROTULOS E IMITACIONES

Jaime Iglesias

Carretera de La Sagrera, s/n.

Teléfono 504

SANTA EULALIA DE RONSANA